

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et P. Et A. Archidiaconis Auriensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

„ tificis se noverit incursum. Contradictio-
 „ res verò & à præfata forma resilientes, si-
 „ cut in mandatis accepimus, appellatione
 „ cessante excommunicationis vinculo inno-
 „ damus. Vnde actum est hoc anno incarna-
 „ tionis dominicæ M C C X I. Indictione X I V.
 „ die sexto exeunte mense Ianuarij. Inter-
 „ fuerunt Dominus Albertus Brusatus No-
 „ variensis Canonicus, Dominus Raynerius
 „ Abbas Fructuariensis, Dominus Willel-
 „ mus de Fibiis monachus Tiheti, & Dom-
 „ nus Johannes monachus Casanova, &
 „ alij plures. Vnde plura instrumenta idem
 „ Dominus electus uno tenore, sicut neces-
 „ se fuerit, fieri præcepit. Ego Guala Mu-
 „ rricula sacri palatij Notarius hanc chartu-
 „ lam de mandato prædicti Domini electi
 „ scripsi & subscripsi.] Nulli ergo &c. con-
 „ firmationis &c. usque incursum. Datum
 „ Signæ v i. Kal. Septembris, pontificatus
 „ nostri anno decimoquinto.

R A I N E R I O M I L I T I
 de Vico.

Epist. 158.
 Remittitur ei
 infamia.

C Vm te à Bartholomæo injuriarum
 actione conventum, eò quòd dixeris
 equum tuum non esse minoris pretij quàm
 capillos ipsius, Iacobus de Guarino & L.
 de Vico iudices, qui super hoc cognosce-
 bant, in decem solidis condemnassent, tu
 timens ne ipsorum sententia te notaret in-
 famia, pro beneficio restitutionis ad fa-
 mam sedem apostolicam implorasti. Nos
 autem considerantes quòd penè nulla vel
 minima fuerit injuria supradicta, volumus
 & concedimus te ob hoc nota infamiae non
 teneri. Datum Signæ v i. Idus Septem-
 bris, pontificatus nostri anno decimo-
 quinto.

E P I S C O P O E T P. E T A.
 Archidiaconis Auriensibus.

Epist. 159.
 Eis committit-
 tur quedam
 causa.
 Vide lb. 22.
 epist. 59.

C Onquerentibus olim dilectis filiis M.
 & I. Presbyteris, G. I. P. & M. Dia-
 conis, P. I. & M. ac quibusdam aliis Cle-
 ricis Capellæ monasterij sancti crucis Co-
 limbriensis se à Priore ac fratribus ejusdem
 monasterij debita provisione fraudari,
 Prior sanctæ Mariæ Montis majoris & con-
 iudices ejus, qui super hoc receperant scrip-
 ta nostra, eosdem ad quoddam benefi-
 cium quo fuerant spoliati restituendos sen-
 tentialiter decreverunt, eadem Capella,
 nisi præfata sententiæ pareretur, supposita
 interdicto. Priore autem & conventu
 dictas restitutionis & interdicti sententias
 contemnentibus, & procurantibus etiam
 ut iidem Clerici suam persequi justitiam

non auderent, venerabili fratri nostro
 Episcopo & dilectis filiis Decano & Can-
 tori Zamorensibus dedimus in mandatis ut
 eisdem facientes usque ad satisfactionem
 condignam inviolabiliter observari, super
 aliis causam audirent & sine canonico ter-
 minarent. Qui rationibus partium plenius
 intellectis, jamdictas sententias confirma-
 runt. Io. Salvati cum duodecim aliis Ca-
 nonicis & Clericis sanctæ crucis ab officio
 & beneficio suspendentes si post interdicti
 sententiam in præfata Capella divina con-
 vincerentur officia celebrasse, Priore nihil-
 ominus & conventu ad restitutionem jam-
 dictæ Capellæ centum & quinque modio-
 rum frumenti, centum vigintiquinque
 quinalium vini, quinque milium & octo-
 ginta quatuor solidorum, & quingentarum
 oblatarum, quinque almudarum vini,
 sexcentarum oblatarum, trecentarum &
 sexaginta candelarum, quatuor maraboti-
 norum, cujusdam domus, & duorum lec-
 torum, quibus omnibus iidem Clerici fue-
 rant spoliati, necnon quinquaginta mara-
 butinorum, quos suam justitiam perle-
 quendo expenderant, condemnatis, & re-
 probatis quibusdam litteris quasi supradic-
 torum iudicum nomine ad nos missis, in
 quibus iidem iudices proprium circa pro-
 cessum suum confitebantur errorem, &
 Priorem ac conventum excusare propen-
 sitis nitentur. Porro cum Prior & con-
 ventus jamdicti litteras quasdam Colim-
 briensis Episcopi à duobus è Clericis me-
 moratis, P. Bartholomæi & I. Nunonis
 videlicet, coram iudicibus ipsis exhibitas
 allegarent nunquam de conscientia Epil-
 scopi emanasse, in hoc tandem partes pa-
 riter convenerunt ut abrenuntiantes omni-
 bus quæ gesta erant in causa, si Colim-
 briensis Episcopus tenorem recognosceret
 litterarum, ipsi iudices juxta suam volunta-
 tis arbitrium Clericis pro quibus prædicta
 sententia lata erat in monasterio ipso face-
 rent provideri, alioquin Priorem & con-
 ventum ab impetitionibus absolverent co-
 rundem. Cum ergo iidem iudices litteras
 Colimbriensis Episcopi, per quem super
 hoc certiorari petierant, recepissent, eis-
 dem diligenter inspectis, de peritorum
 consilio sententiando dixerunt sapientium
 Episcopum litterarum recognovisse teno-
 rem, Priori & fratribus injungentes ut
 prædictis duobus Clericis providerent jux-
 ta formam in authentico earundem exprel-
 sam, pro ceteris sententiam confirmatio-
 nis quam tulerant super jamdicta restitu-
 tionis sententia, sed ad tempus se suspen-

dissefatebantur, eandem in statum pristinum reducendo, & præcipiendo eam inviolabiliter observari. Quorum sententiam cum magister I. monasterij procurator postmodum apud sedem apostolicam constitutus, coram dilecto filio nostro Petro tituli sanctæ Lucie ad septa solis Diacono, nunc verò tituli sanctæ Cæcilie Presbytero Cardinale, quem ipsi & prædicto Iohanni Nunonis procuratori Clericorum ipsorum concessimus auditorem, peteret revocari, & coram eodem tam super quibusdam litteris Colimbriensis Episcopi, quas idem procurator falsatas esse dicebat à Clericis memoratis, quam super aliis fuisset diutius litigatum, nos iis quæ coram eodem Cardinale fuere proposita plenius intellectis, de fratrum nostrum consilio sententiam prædictorum iudicum Zamorensium approbantes, illam auctoritate apostolica confirmavimus, dantes venerabili fratri nostro Episcopo Salamantiniensi & eius conjudicibus in præceptis ut eandem inviolabiliter facerent observari. Qui cum ad locum propter impedimenta evidèntia personaliter accedere non valerent, præfatis Priori & conventui sub anathematis pœna & suspensione officij & beneficij dederunt districtius in præceptis ut eandem sententiam, sicut per nos fuerat confirmata, inviolabiliter observarent, denuntiantes quoslibet qui à tempore quo eadem sententia lata fuit in monasterio sanctæ crucis vel ejus Capella præsumperant vel etiam tunc temporis præsumebant celebrare divina, officio beneficioque privatos, excommunicationis sententiæ subjacere, & præcipientes nihilominus exhumari corpora defunctorum quæ in dictis monasterio vel Capella fuerant tumulata; concedentes insuper executores Clericis memoratis, per quos expensæ quas litigando fecerant restituerentur eisdem cum fructibus qui à tempore latæ sententiæ ab eisdem percipi debuerunt, & denuntiantes etiam omnes Ecclesias de Lairena & terminis ejus, ac omnes Ecclesias in Portugallia constitutas, pertinentes ad monasterium sæpedictum, à festo nativitatis beatæ Mariæ proximè tunc futuro suppositas interdicto, si sæpedictæ sententiæ obviare in aliquo attentarent. Quibus demum jamdictam sententiam temerè contemnentibus, iidem iudices omnibus Episcopis & Prælati in regno Portugallie constitutis ea qua fugebantur auctoritate præcipiendo mandarunt ut diebus dominicis ac festivis, candidis accensis, & pulsatis campanis, eof-

dem excommunicatos publicè nuntiarent, & ab omnibus facerent arctius evitari, in omnes qui præsumerent impedire similem sententiam proferentes. Ad hæc, cum sæpedictus I. Nunonis in procinctu esset pro se ac fociis suis ad sedem apostolicam veniendi, eo juxta præfatum monasterium transitum faciente, quidam iniquitatis filij crudeliter irruentes in eum, & ipsum funestis gladiis configentes, eodem semivivo relicto ad monasterium confugere præfatum; quos cum officarij civitatis vellent juxta terræ consuetudinem trahere ad vindictam, Prior & conventus jamdicti eos corporaliter defendere præsumperunt. Denique cum idem Iohannes gravibus afflictus vulneribus camisiam suam infectam sanguine & signatam ictibus cultellorum sub sigillis Episcopi & aliorum Prælatorum Colimbriensium cum testimonialibus litteris eorundem per P. Bartholomæi & Iohannem Suerij Clericos tam ad persequendam corporalem injuriam ejus quam ad causam communem sibi & aliis promovendam procuratores à se ac aliis constitutos oculis nostris transmitteret intuendam, uno eorum, Petro Bartholomæi videlicet, apud sedem apostolicam decedente, reliquus contra proprium veniens juramentum, communi causæ penitus derelicta, camisiam & litteras antedictas suis adversariis triginta aureorum pretio vendere non expavit. Vnde idem I. pro se ac fociis supplicavit nobis humiliter & devotè ut finem eorum angustiis imponentes, prædictorum Prioris & fratrum rebellionem & contumaciam pœna castigare debita dignaremur, & præfato Iohanni pro fide violata pœnam canonicam infligentes, tam ea quæ de camisia memorata recepit, quam illa quæ ad opus itineris & causæ prosecutionem ei ab ipsis assignata fuerunt, faceremus sibi restitui ab eodem. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus vocatis qui fuerint evocandi, & quæ super his & aliis utrinque duxerint proponenda plenius intellectis, causam ad nos remittatis sufficienter instructam, præfigentes partibus terminum competentem quo se nostro conspectui repræsentent justam auctore Domino sententiam recepturæ. Quia verò prædicta, cum nimis sint gravia, relinquere nolumus indiscussa, volumus & mandamus ut si etiam per colludium vel aliam fortè causam actores desisterent aut deficerent, vos nihilominus ad inquirendam diligenter super omnibus veritatem sublato

cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo procedatis, eos qui se gratia, odio vel timore subtraxerint per censuram ecclesiasticam compellentes veritati testimonium perhibere; ut per relationem vestram certificati de ipsis, sine personarum acceptione quod justum fuerit auctore Domino statuamus. Nullis litteris obstantibus hæcenus à sede apostolica impetratis. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Signiæ 11. Non. Septemb. pontificatus nostri anno decimoquinto.

ABBATI DE TILieto.

Epist. 160.
Vt Albiganenses reverentiam exhibeant Archiepiscopo Ianuensi.

Cum dilectis filiis electo & Clericis Albiganensibus nostris dederimus litteris in mandatis ut venerabili fratri nostro Ianuensi Archiepiscopo tamquam suo Metropolitanò impendant obedientiam & reverentiam debitam ac devotam, sicut à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus est statutum, devotioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus eos ad hoc diligenter moneas & inducas &, si necesse fuerit, per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo prævia ratione compellas. Datum Signiæ VIII. Idus Julij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

XANTONENSI EPISCOPO,
& Priori Sulbisiensi Xantonensis diocesis.

Epist. 161.
De ordinanda Ecclesia Sulbisiensi.

Sicut tu, fili Prior, transmissio nobis peritorio intimasti, cum Ecclesia Sulbisiensis ob guerrarum discrimina cum suis omnibus ædificiis olim fuerit devastata, consumptis penitus bonis ejus, sic ipsam de bonis tuis obtentu retributionis æternæ tam in ædificiis quam aliis necessariis procurasti salubri studio postmodum reparare quod in ea requiri potest hodie non immerito cultus Dei. Propter quod à te nobis extitit humiliter supplicatum ut ibidem faceremus personas idoneas ordinari, quæ in eadem præstarent Domino devotum jugiter famulatum; maximè cum eadem Ecclesiæ vix octo Canonici serviant, cui solebant dudum viginti & amplius personali residentia deservire, ac quidam non residentes ibidem ipsius ordinationem nitantur nequiter impedire. Nos igitur, fili Prior, tuas preces humiles admittentes, & cultum etiam zelantes domus Dei, discretionem vestram præsentium auctoritate mandamus quatenus tot in præfata Ecclesia Canonicos idoneos ordinare sagaci providentia studeatis quot ipsius expetunt fa-

cultates, & qui possint ibidem per jugem residentiam impendere Domino tam gratum obsequium quam devotum; contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione positam compellentes. Verum cum dilectus filius W. de sancto Albino Clericus propter in eadem Ecclesia ordinari, devotionem vestram rogandam duximus & monendam, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus ob reverentiam apostolicæ sedis & nostram ipsum cum aliis ordinandis, si fuerit idoneus, admittatis in Canonicum & in fratrem ipsi Ecclesiæ servitutum. Datum Signiæ XI. Kal. Octob. pontificatus nostri anno quintodecimo.

EPISCOPO ET CAPITULO
Tripolitani.

Petiistis per sedem apostolicam edoceri utrum cum propter Hospitalarios vel Templarios civitas vestra generaliter supponitur interdicto, eisdem non servantibus, vos illud teneamini observare. Ad quod sic duximus respondendum, quod illorum excessus vobis non præbet licentiam excedendi; sed si præfati Hospitalarii vel Templarii privilegiorum suorum fines exceßerint, violando temerè interdictum quod pro illis fuerit promulgatum, ne ipsi videantur de aliorum fletu ridere, vos in penam præsumptionis eorum, quandiu ipsi violaverint interdictum, de nostra licentia celebretis. Datum Signiæ XI. Kal. Octob. pontificatus nostri anno quintodecimo.

E I S D E M.

Significantibus vobis ad audientiam apostolatus nostri pervenit quod cum olim in Ecclesia vestra duodecim Canonico- rum numerus & totidem præbendarum fuerit rationabiliter institutus, & vos, quorundam induciti precibus, sex Canonicos receperitis ultra numerum constitutum in ejusdem Ecclesiæ non modicam læsionem, ut possitis hujusmodi relevare gravamen & excludere materiam concedendi beneficia vacatura, antiquum numerum duodecim Canonicorum & præbendarum in eadem servari Ecclesia de cetero statuistis, quod petiistis humiliter apostolico munimine roborari. Nos igitur vestris precibus inclinati, statutum ipsum, sicut absque præjudicio alieno utiliter & providè factum est, præsentium auctoritate præcipimus inviolabiliter observari, nisi adeo excreverint ejusdem Ecclesiæ facultates quod pluribus